

Alvaro Campo
Selected projects for Equator Art

Contact: alvaro.campo@me.com

Website: www.alvarocampo.com

Instagram: <https://instagram.com/alvaro.g.campo/>

Var möts bilden och verkligheten? Det tycks vara den fråga som Alvaro Campo hela tiden kommer tillbaka till. Det är en självklarhet att bilden alltid ljugar, men vardagen runtomkring oss är också full av skeva och absurda vinklar och berättelser.

Alvaro Campo är i grunden fotograf och det märks oavsett om han arbetar med teckning eller skulptur. Han ser världen genom en kameralins. Världen är platt och tvådimensionell och suktar efter en lek med perspektiven för att få djup. En teckning smygs in i något som ser ut att vara en ögonblicksbild. Ett tillägg i Photoshop och ögat är lurat. En ny dimension uppstår samtidigt som vanan från alla bildflöden säger att det är en bild tagen av en ovanlig händelse, en slump. Men allt är arrangerat.

Till sist ljuset. Det som är avgörande för perceptionen och seendet och som ger liv till allt, inklusive bilden. Solens reflexer och brytningar skapar hägringar, synvillor och optiska fenomen. Alvaro Campo fångar reflexen från en spegel på en projektduk uppsatt i en park en frostig höstdag. Den kritiska blicken ser en algoritm och är lurad. Bilden är helt analog, solen har förvandlats till en projektor och hägringen är fångad inom en ram.

Björn Norberg, frilans curator

Where do the image and reality meet? It seems that this is a question that Alvaro Campo comes back to regularly. It is well known that images lie, but life around us is also full of skew and absurd angles and stories.

Alvaro Campo is a photographer and it does not matter whether he works with drawing or sculpture. He seems to see the world through a camera lens. The world is flat and two-dimensional and longs for perspective to create depth. A drawing sneaks into something that looks like a snapshot. A small detail added in Photoshop and the eye is inevitably tricked. A new dimension occurs when the habit of looking at image feeds informs us that it is a picture taken of an unusual event, by chance and yet everything is arranged.

Finally the light. So inherent to perception and sight and which gives life to everything, including the picture. The refractions of the sun create mirages and optical phenomena. Alvaro Campo captures the reflections from a mirror on a projection screen set in a park a frosty autumn day. The critical look sees an algorithm and is tricked. The picture is completely analogue, the sun has been transformed into a projector and the mirage is captured within the frame.

Björn Norberg, freelance curator

Om utställningen

Nästan alla dessa bilder har att göra med hur vi tolkar den fysiska världen i ett 2-dimensionellt format. I dessa serier har jag dokumenterat händelser och konstruktioner som gjorts för kameran. Här har jag medvetet skapat visuella missförstånd. Kanske exakt det motsatta av vad arkitekter gör i sitt arbete. När man gör planer för konstruktioner, är det en viktig del av processen att undvika missförstånd och vara så tydlig som möjligt. Arkitekterna går från bild till verklighet och jag har gått från verklighet till bild medvetet utnyttjat möjligheten till missförstånd för att skapa ett nytt perspektiv. I min praktik är jag ofta intresserad av att närma mig det bortglömda saker; material till exempel och ofta platser, som är en sorts "no mans land" och i det här fallet misstaget eller missförståelsen.

About the work in this exhibition.

Almost all of these images have to do with how we interpret the physical world into a 2 dimensional format. In these series of works I have documented events and constructions realised for the camera. Here I have consciously created visual misunderstandings. Perhaps exactly the opposite of what Architects might do in their work. When making plans for constructions, avoiding misunderstandings and being as clear as possible is a crucial part of the process. Architects go from image to reality and I have gone from reality to image deliberately exploiting the possibility of a misunderstanding to create new perspective. In my practice I am often interested in approaching things that are discardable; materials for instance and often places, which are a sort of no mans land and in this particular case the act of misunderstanding or misinterpreting. This would then lead to such questions as, is it possible to include more or rather discard less in the process of perception?

Coincidences

The notion of coincidence implies a concurrence of two or more events without any apparent causal connection that appear meaningful to the person witnessing it.

Coincidences, ink on paper, 2015
C-Print, variable dimensions

Coincidences, pencil on paper, 2015
C-Print, variable dimensions

Coincidences, pencil on paper, 2014
C-Print, variable dimensions

Untitled (Constructions). 2017
Temporary arrangements.
Work in progress

These constructions, partly physical and partly hallucination deal with the problem of perception and its limitations.

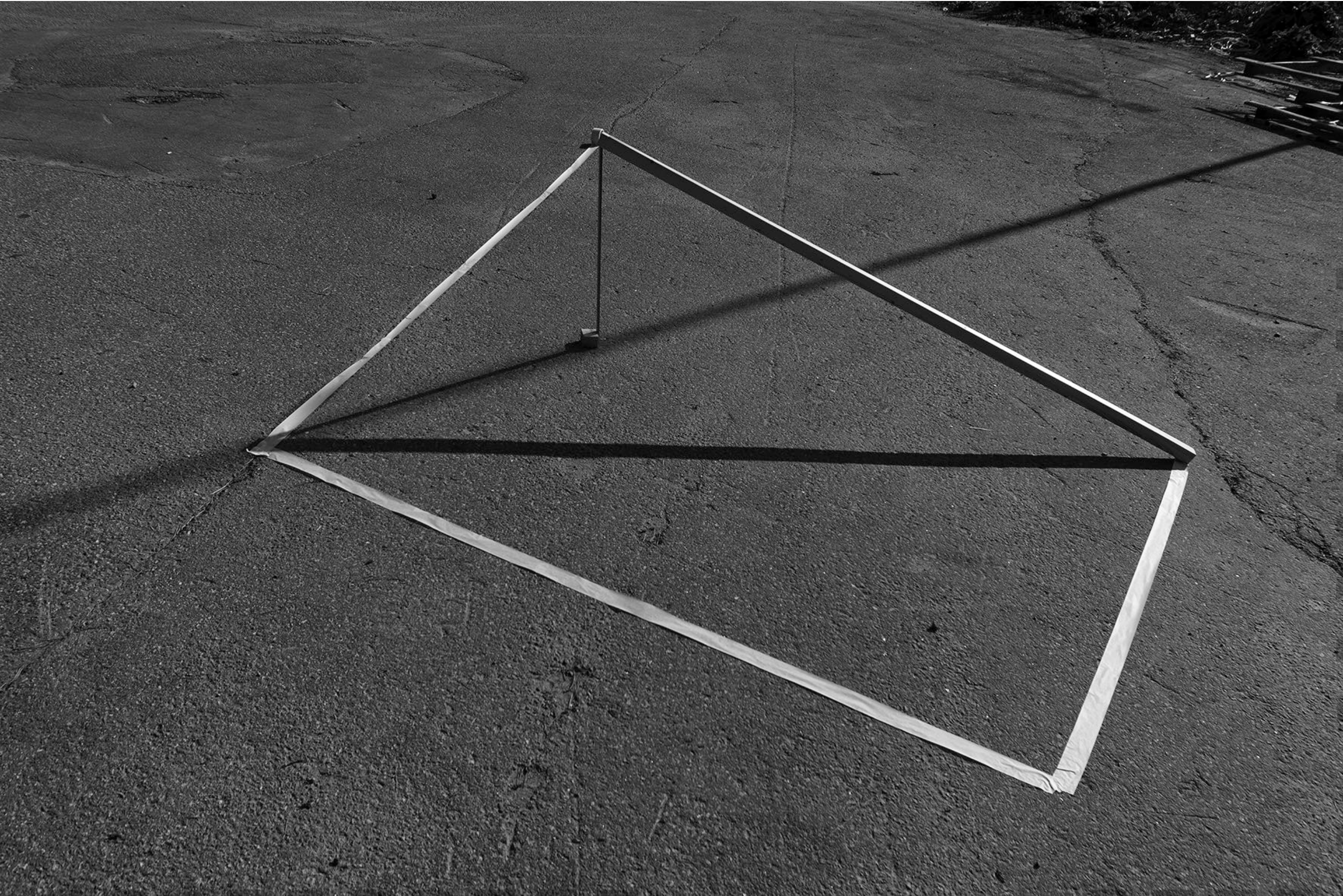
Untitled constructions(1,2,3), 2017
temporary arrangements.
C-print, variable sizes
work in Progress

The Equation of Space and Time . 2017-18 (Work in progress)

This project approaches solar time in an ephemeral way, where shadows become a material in sculptural arrangements that only happen once at each particular place.

The Equation of Time

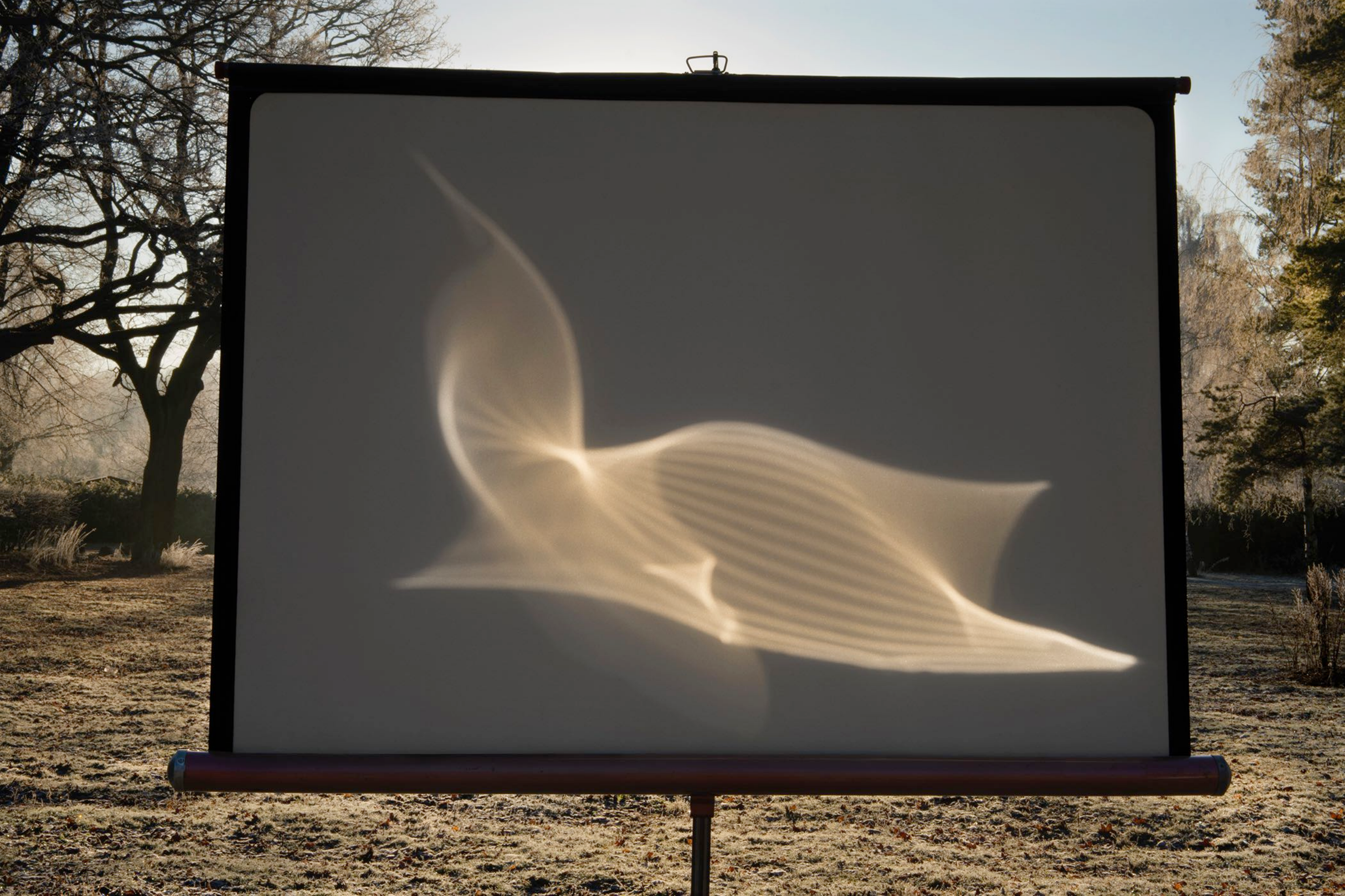
15.56 solar time on 28/08/2017 at
åldermansvägen, Solna

Helioprojection

The sun, our star out of millions and millions of them, seems like a stable point in an everchanging reality at the center of our solar system and yet, it's existence too is limited in time. However the light that it emits can travel through space for billions of years if it does not meet any obstacles. Physicists say that there is no limit in time and space for how long and how far the light can continue to travel and thereby to exist.

Helioprojection Helioprojection is the projection of refracted sunlight on a surface

Helioprojection #1, 2018